

stenstage. Den var i Festdragt, ikke — det skylder vi Sandheden at sige — til Ære for det Agitationsmøde for Kvindens politiske Valgret, som var berammet, men til Ære for d. 20. Juni »Stavnsbaandets Løsning«, men Flagene tog sig jo lige smukke ud. I Festdragt var den nysudsprungne Skov, hvor man fra Talerstolen havde den skønneste Udsigt over den smilende Fjord med de skovklædte eller lyngklædte Bredder. Ægte dansk var Naturen og ægte dansk den Hjertevarme, hvorved de forholdsvis faa Tilhørere kom en Fremmed i Møde.

Nykøbing S. er vist en konservativ By. Nye Tanker har vist ondt ved at vinde Indpas, men er de der, og er de antaget, saa er de ogsaa i en Havn, som ikke ved første Vindpust giver Slip paa dem.

Det er atter her Helene Berg, der (den 18. April 1907) har Æren af at have indført Kvindesagen i en af de mange Byer, som netop paa den Tid overgav sig. Siden er der her, som i Næstved, holdt politiske Møder med Fremlæggelse af de forskellige Partiers Program og Synsmaade. Der er agiteret ved alle Valg. Ved de kommunale for at faa Kvinder til at benytte den Ret, de har, — ved de politiske, for ved Interpellationer til Kandidaterne at slaa til Lyd for Udvidelsen af denne Ret.

Kredsens nuværende Formand hedder *Margrethe Hansen*. Hun har haft et stort Hjem at passe, og da hendes Børn var voksne, har hun med Iver kastet sig over forskellige Opgaver. Hun er for Øjeblikket Byens Tilsynshavende for Plejebørn, og hun forsømmer ingen Lejlighed til at forlange Løsningen paa den Gaade, som hedder Kvindens politiske Umyndighed.

»Hvorfor,« spørger hun, »er der ikke lige Ret for Mand og Kvinde. Naar jeg ser Vælgerkorpset troppe op, grunder jeg paa, hvilke Muligheder Manden sidder inde med fremfor Kvinderne, der trolig staar og ser til.

Sig mig det, hvo som kan!«

## Mor underviser.

Mor stod ved Køkkenbordet og rørte Pandekager. Lille Marie stod paa Tærerne for at se, hvordan det gik til, men var for lille til at kigge i Fadet, der stod paa Køkkenbordet.

»Mor, jeg kan ikke se, hvad du bestiller.« Da satte Mor sig paa Køkkenstolen og tog

Fadet paa Skødet, mens hun rørte Pandekagerne.

»Mor, maa jeg røre?«

»Ja, prøv du kun,« sagde Moderen og gav Barnet Skeen i Haanden. Barnet prøvede først med én Haand og saa med begge, men den store Ske i den tykke Dejg var for tung for de smaa Hænder.

»Nej, det gaar ikke, men om lidt bliver det lettere, og saa skal du faa Lov,« sagde Moderen, som selv tog fat igen, rørte Mælk i Melet og kom Æg i, til Dejgen blev som en lind Grød, og samtidig snakkede hun med sin lille Pige og fortalte hende om Mel og Æg, Mælk og Fløde; hun fortalte om Kornet paa Marken, om Køer og Kalve, om Hønsene og de smaa Kyllinger. Barnet saa paa Mors rappe Hænder, hørte og spurgte og var lige ved at sluge hende med Øjne og Øren.

Saa rejste Mor sig, satte Fadet paa Stolen, gav igen Barnet Skeen i Haanden, lod hende hælde det sidste Mælk i Dejgen og tilsætte Salt.

»Nu rører du Dejgen færdig, mens jeg faar Panden varm; vi maa jo hjælpes ad, og saa skal du faa den første Pandekage.«

Marie var kun 5 Aar, men der var dog kun faa Dage, Mor kunde undvære hendes Hjælp i Køkkenet. Marie maatte røre i Gryden og røre Jævning til Saucen, og en Gang imellem maatte hun vadske Kartofler og komme dem i Gryden, de store nederst, de smaa øverst, poste Vand paa og huske at komme Salt i Gryden, eller hun maatte rense Urter til Suppevisk; og mens Marie hjalp til, havde Mor altid noget at fortælle om de Ting, Marie arbejdede med. Mor fortalte om, hvordan man lægger Kartofler, luger og passer dem, tager dem op om Efteraaret og gemmer dem til Vinterbrug; hun fortalte om Arbejdet i Køkkenhaven, om Kaal og Urter og om Blomster og Frugt, og Marie lyttede.

Skoletimen blev ikke kedelig eller trættende, for den varede som Regel kun  $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$  Time; og det, at Marie stod og arbejdede med de Fødevarer, Mor fortalte om, gjorde det let og fornøjelig for hende at følge Mors Fortælling.

*Birgitte Berg-Nielsen.*

## „Rösträtt för Kvinnor“

hedder et nyt 14-Dags-Blad, som »Landsföreningen för kvinnans politiska rösträtt« er begyndt at udgive, og hvis første Numre ser interessante og lovende ud.